

2020-reviewet overordnet

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Forsikring & Pension støtter op om principperne i Solvens II. Forsikring & Pension støtter også op om, at der er behov for en gennemgang (review) af reglerne for at sikre, at de er passende og tidssvarende. De forestående ændringer til Solvens II bør behandles ud fra følgende:

- De skal være omkostningsneutrale, sådan som det er forudsat og omtalt af EIOPA
- De elementer i EIOPA's forslag, der betyder flere omkostninger, bør ikke tages med i EU-kommissionens endelige ændringsforslag, undtagen det forslag, der vedrører det negative rentestød i standardmodellen
- EIOPA/Kommissionen forpligtiges til at offentliggøre en reel og fuld vurdering af omkostningerne for de enkelte lande som følge af forslaget

Konsekvenserne ved at følge EIOPA's forslag er flere omkostninger for forbrugerne og færre investeringer i virksomheder, vækst og den grønne omstilling.

Hvad er udfordringen?

Ifølge Solvens II-direktivet er EU-kommissionen forpligtet til i 2020¹ at gennemføre et review af Solvens II-reglerne, der blev indført i 2016. Kommissionen bad derfor EIOPA (den europæiske tilsynsmyndighed) om input på en række emner. EIOPA fremlagde i december 2020 et 1.500 siders langt forslag til review af Solvens II-direktivet. EIOPA har ad flere omgang oplyst, at den politiske intention er, at reviewet skal være solvensmæssigt neutralt for sektoren. En umiddelbar gennemgang af forslaget og de offentliggjorte effekter viser, at forslaget har en negativ effekt på solvensoverdækningen og dermed de facto øger omkostningerne for de danske forsikrings- og pensionselskaber. Og dermed i sidste ende forbrugerne.

Solvenskravene sammensættes af en række forskellige faktorer, og specielt to af de foreslåede ændringer giver

stærkt øgede solvenskapitalkrav. Disse er ændringer er til rentekurven og håndtering af stød til negative renter.

De opvejes til en vis grad af justeringer i det såkaldte VA-tillæg (volatility adjustment) for euro, men ikke for danske kroner, og lempelser på den såkaldte risk margin. Men baseret på EIOPA's egen impact assessment vil der være en samlet stigning i solvenskapitalkravet på 10 procent for danske selskaber. Konkret betyder det, at de danske selskaber skal afsætte flere midler til solvensberedskabet. Dertil kommer, at der af reviewforslaget følger en lang række nye rapporteringskrav – erklærede og skjulte – som giver yderligere administrative omkostninger, der i sidste ende bæres af kunderne. Og hvor fordelene i form af øget forbrugerbeskyttelse er vanskelige at se.

EIOPA har foretaget to "impact assessment" på store dele af deres forslag, men kun pr ultimo 2019 og medio 2020. På europæisk niveau er der betydelige forskelle i påvirkningen fra 2019 til medio 2020.

Mulige effekter af reviewet

Den europæiske interesseorganisation for pensions- og forsikringsbranchen, Insurance Europe, og Forsikring & Pension har skønnet nogle af de mulige økonomiske effekter af forslaget:

- binder ekstra 60 mia. euro (ca. 450 mia. DKK) i kapital i selskaberne – for Danmark handler det om 8 -10 mia. kr. (ca. 1 – 1,3 mia. euro)
- forøger omkostningerne til administration af pensioner og forsikring med 7-13 mia. euro (ca. 50-100 mia. DKK.) på europæisk plan
- reducerer investeringerne med op til 170 mia. euro (knap 1.300 mia. DKK) – for Danmark reduceres investeringer i fx vindmøller, børsnoterede virksomheder mv med et beløb i spændet mellem 25 - 35 mia. kr. (ca. 3,3 – 4,7 mia. euro). Foruden et fald i investeringerne vil forslaget også betyde et mindre afkast til pensionsopsparerne og dermed et forringet skattegrundlag for statskassen.

¹ Reviewet blev forsinket på grund af covid-19

Håndteringen af stød til negative renter

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Forsikring & Pension støtter op om principperne i Solvens II. Solvens II er et risikobaseret system og skal som sådan afspejle selskabernes faktiske risici. Ændringer til renterisikoen som følge af negative renter i markedet er fornuftig for at sikre solvens-reglernes fortsatte relevans. Generelt udbredte negative renter indgik ikke som en del af det oprindelige grundlag for Solvens II-reglernes tilblivelse for 5-10 år siden.

Det kan dog diskuteres, om EIOPA's forslag til rentestød på den del af rentekurven, der ikke er markedsbaseret (den ekstrapolerede del startende ved år 20) er korrekt. Denne del af rentekurven er politisk fastsat, og vil derfor ikke være udsat for et stød til de finansielle markeder. Her mener Forsikring & Pension, at rentestødet bør ske til den del af rentekurven, der er baseret på markedsdata (for Danmarks vedkommende 20 år), og at den derefter ekstrapoleres.

Den foreslåede ændring medfører ekstra kapitalbindinger for selskaberne. Kapitalbindinger der er så store, at reviewet samlet set ikke er kapitalmæssigt neutralt for selskaberne. Forsikring & Pension mener, at beslutningstagerne skal være opmærksomme på denne ekstra kapitalbinding og dens konsekvenser.

Hvad er udfordringen?

Den nuværende opgørelse af renterisikoen i Solvens II tager ikke højde for, at negative renter kan falde yderligere, hvilket virkeligheden de seneste år har vist. EIOPA foreslår derfor i deres indstilling til EU-kommissionen, at opgørelsen af renterisikoen ændres, så også negative renter kan falde yderligere (dog med en bund på -1,25 procent).

Forsikring & Pension støtter op om denne nødvendige ændring.

Det er dog en kapitalmæssig dyr ændring. Så dyr at EIOPA i sine impact assessments har beregnet konsekvenserne for forholdet mellem solvenskapitalkravet og den frie kapital (SCR-ratioen)). Ved udgangen af 2019 ville ændringen til renterisikoen ifølge EIOPA have betydet et selvstændigt fald på ca. 5 procent point i SCR-ratioen² for danske selskaber. Dette er i øvrigt opgjort på baggrund af begrænsede markedsdata, der ikke nødvendigvis er dækkende for effekten på hele pensions- og forsikringsbranchen. Desværre har EIOPA ikke offentliggjort påvirkningerne for Danmark baseret på tal materialet fra medio 2020.

² Side 190-191 i Background impact assessment

Nye rapporteringskrav

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Forsikring & Pension støtter op om principperne i Solvens II. De i reviewet foreslåede ændringer og nye krav til rapportering (reporting and disclosure) giver imidlertid meget lidt værdi for selskaberne, øger omkostningerne, og giver ikke reel forbrugerbeskyttelse.

Forsikring & Pension støtter derfor i udgangspunktet ikke de foreslåede ændrede/nye rapporteringskrav.

Forsikring & Pension mener, at EIOPA og de nationale tilsynsmyndigheder bør dokumentere, hvorfor de har brug for yderligere rapportering udover den omfattende rapportering, der allerede finder sted i dag.

Forsikring & Pension foreslår, at myndighederne bliver bedre til at anvende den nuværende rapportering til at sikre øget forbrugerbeskyttelse.

Hvad er udfordringen?

Solvens II gav anledning til en væsentlig forøget rapporteringsmængde, da den blev indført i 2016. Det drejer sig om:

- 3 nye kvalitative rapporter
- 6-11 nye kvartalsvise kvantitative rapporteringsskemaer
- op til 26 årlige kvantitative rapporteringsskemaer

Den danske pensions- og forsikringsbranche har naturligvis indrettet sig efter den ændrede rapportering som følge af Solvens II-reglerne. Det er Forsikring & Pensions umiddelbare opfattelse, at hverken kunderne eller øvrige interessenter, herunder myndighederne, gør meget brug af den nye rapportering. Både på dansk og på europæisk plan har forsikrings- og pensionsbranchen derfor ønsket, at rapporteringskravene bliver gået efter i sømmene og som minimum ikke øges. På visse punkter kan de eksisterende rapporteringskrav i øvrigt begrænses uden at hæmme fx forbrugerbeskyttelsen.

De foreslåede ændrede/nye rapporteringskrav medfører øgede udgifter for branchen. Branchen har derfor en forventning om, at myndighederne langt bedre kan dokumentere den øgede forbrugerbeskyttelse og samfundsmæssige værdi i at ændre rapporteringskravene

for forsikrings- og pensionssektoren. Specielt indførelsen af ændrede/nye rapporteringer vedrørende cybercrime og yderligere produktopdeling på skadesforsikring området giver ikke mening for branchen som helhed.

En anden udfordring er de "skjulte" nye rapporteringskrav, som EIOPA foreslår. De er skjult i den forstand, at de ikke er en del af EIOPA's forslag til ændret rapportering, men fremgår under de enkelte emner, hvor EIOPA ønsker yderligere rapportering. Uanset om denne ekstra rapportering er berettiget eller ej, så betyder EIOPA's fremgangsmåde, at både beslutningstagere og selskaber har meget svært ved at skaffe sig et overblik over den samlede rapporteringsmængde.

Ekstrapolation af den risikofri rentekurve

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Solvens II er og skal fortsat være et risikobaseret regelværk. Det er væsentligt, at det enkelte selskabs kapitalkrav også afhænger af dets risikoprofil. Forsikring & Pension mener derfor, at reviewet skal ske inden for denne ramme.

Det er en af grundene til, at Forsikring & Pension ikke kan bakke op om EIOPA's forslag til opgørelsen af den risikofri rente. En anden grund er, at forslaget vil øge krav til kapitalbinding, og at den foreslåede gradvise indfasning er meget kompliceret og gør risikostyringen for selskaberne sværere.

Hvad er udfordringen?

EIOPA foreslår den såkaldte alternative ekstrapolationsmetode³, der har været testet i impact assessments i 2019 og 2020. EIOPA's forslag om at ændre ekstrapolering af den risikofri rentekurve er baseret på antagelsen om, at den nuværende metode resulterer i at selskaberne hensætter for lidt til deres forpligtelser over for kunderne og besværliggør selskabernes i risikostyring

Forsikring & Pension er ikke enig i denne udlægning fra EIOPA. Den retfærdiggør ikke forslagene om de betydelige ændringer til rentekurven og indvirkning på kapitalgrundlaget.

Den ny metode går ud på at starte ekstrapolationen af den risikofri rentekurve fra det punkt, hvor markedet ikke længere er i stand til at levere relevante input. Dette punkt kendes som first smothing point (FSP), modsat i dag hvor ekstrapolationen starter i et fast punkt (20 år for euro og danske kroner). For euro'en, og dermed også for danske kroner, ville FSP iflg. EIOPA ved indgangen til 2020 have været 20 år. Det er EIOPA's intention, at FSP er stabilt fra år til år og kun ændres, når markedet tilsiger det. Ændringen fra et fast ekstrapolationspunkt (LLP) til et markedsbaseret (FSP) er fra et dansk synspunkt fornuftig nok, da det betyder,

at der anvendes markedtsdata til at fastsætte rentekurven længst muligt.

EIOPA foreslår også at ændre på ekstrapolationsmetoden fra FSP til UFR (ultimate forward rate). Denne del af EIOPA's forslag kan Forsikring & Pension heller ikke bakke op om.

EIOPA mener, at den nuværende Smith-Wilson ekstrapolation og den alternative ekstrapolations metode, giver stort set samme resultat⁴. Men EIOPA har tidligere offentliggjort en påvirkning baseret på ultimo 2019-data, der viser et fald i SCR-ratio på 11 procent point for de danske selskaber. For EU-gennemsnittet er faldet på 12 procent point.

EIOPA foreslår ændringen indfaset gradvist frem mod 2032 - med nedsat hastighed i år, hvor renten i FSP er lavere end 0,5 procent. Dette ændrer dog ikke ved, at forslaget skal være fuldt indført i 2032. Samtidigt indstiller EIOPA til selskaberne om ikke at basere deres af-dækningsstrategi på indfasningen. Denne tilgang anser Forsikring & Pension for at være unødigt kompliceret, da den er afhængig af flere faktorer (udfasningsperiode samt et givent renteniveau), og derfor er bebyrdende og svært for selskaberne at risikostyre efter. Risikostyring er essentielt i forhold til at sikre kunderne et så højt afkast som muligt.

Derudover udlægger EIOPA den gradvise indførelse som argument for, at reviewet er solvensmæssigt neutralt. Det er ikke korrekt. Reviewet er i bedste fald solvensmæssigt neutralt medio 2020. Resten af perioden frem mod 2032 og derefter er forslaget ikke solvensmæssigt neutralt, som EIOPA også selv har lagt frem og dokumenteret i sin impact assessment. Der synes derfor ikke at være nogen grund til at indføre en sådan kompliceret indfasningsmekanisme.

³ Side 14-16 i Opinion on the 2020-review

⁴ Side 245 i Background impact assessment

Systemisk risiko

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Omverdenen skal have tillid til forsikrings- og pensionssektoren. Solvens II-reglerne bidrager til at gøre sektoren i stand til at håndtere selv meget store kriser (såkaldte 200-års begivenheder). Flere dele af det nuværende regelsæt modvirker direkte det, der kaldes systemisk risiko.

Den europæiske tilsynsmyndighed EIOPA drøfter emnet om systemisk risiko i sit reviewforslag af Solvens II-reglerne. Det sker, selvom EU-kommissionen ikke har bedt EIOPA komme med forslag på dette område.

Baggrunden herfor er bl.a., at der i bank- og realkreditsektoren findes systemisk risiko, som reguleringssættet adresseres med bl.a. udpegning af systemiske institutter og selskaber. Der er imidlertid afgørende forskelle mellem forretningsmodellerne inden for bank- og realkredit på den ene side og så forsikring og pension på den anden side. EIOPA gør i øvrigt selv opmærksom herpå i sit forslag.

Forsikring & Pension er derfor imod at introducere regulering af forsikrings- og pensionsbranchen, der bygger på tænkning om systemisk risiko i branchen. I stedet foreslår Forsikring & Pension, at myndighederne går i dialog med branchen – både på nationalt og europæisk niveau. Formålet vil være at se på, hvordan tilsynet bedre kan bruge de mange eksisterende værktøjer i Solvens II-reglerne, der virker og er målrettet mod evt. systemisk risiko.

Derfor er pensions- og forsikringselskaber ikke systemiske

Forsikrings- og pensionselskaber er væsensforskellige fra banker:

- Et forsikrings- eller pensionselskab *modtager penge* via indbetalinger fra kunderne og investerer herefter pengene i fx aktier, ejendomme, statsobligationer mv. Bankerne derimod *låner derimod penge* fra indskyderne og låner igen disse penge ud til andre

- Der kan ikke være "run" på et pensionselskab, som der kan på en bank, dvs. hvor folk trækker alle deres penge ud. Pensionsopsparerne har derimod typisk langsigtede aftaler/betingede frister og via ansættelsesforhold. De kan altså ikke i samme omfang "trække penge ud" af et pensionselskab og i visse tilfælde kun mod betaling af afgift.
- Pensions- og forsikringselskaberne er i deres natur langsigtede med relativt forudsigelige betalingsstrømme ind og ud. Konkret ses det fx på opsparingerne, der først udbetales, når den pågældende når pensionsalderen, og hvor udbetalingen sker løbende over år. På forsikringerne er der i de fleste tilfælde 1-årige kontrakter med kunderne
- Risikospredningen i forsikrings- og pensionssektoren er større end i banksektoren på grund af det globale genforsikringssystem
- Pensionselskabernes investeringer er placeret i forholdsvis mange aktivklasser med en forholdsvis stor andel i de særligt sikre stats- realkreditobligationer

En større undersøgelse fra EIOPA af problemsager i forsikrings- og pensionsbranchen viste, at ingen af disse sager relaterede sig til likviditets- og kapitalproblemer.

Reglerne i dag sikrer styr på risikoen – branchen er robust og investerer bredt for at minimere risiko

De eksisterende Solvens II-regler bidrager allerede i dag til en robust forsikrings- og pensionssektor, herunder at der altid er tilstrækkelig likviditet i branchen og de enkelte pensionselskaber. Der sker eksempelvis løbende stresstests af selskaberne. For det tilfælde, at et selskabs solvenssituation markant forringes, men stadig opfylder kapitalkravene, er der allerede i dag muligheder for indgreb fra tilsynsmyndighederne. Finanstilsynet kan fx kræve såkaldte "nødkapitalplaner" udarbejdet, såfremt det finder det nødvendigt.

2020-reviewet af Solvens II

Den europæiske pensionsbranche er derudover generelt meget velkapitaliseret med en gennemsnitlig solvensoverdækning på 259 pct ⁵(ult 2020). Den danske branche er særlig robust og har en gennemsnitlig solvensoverdækning på 268⁶ pct. (ult. 2020) og ligger dermed over EU-gennemsnittet.

Ser man på de danske selskabers investeringer så udgør stats- og realkreditobligationer tæt på en tredjedel (32 procent). Dertil kommer andre obligationer, der udgør 18,5 procent. Til sammenligning udgør globale aktier i de såkaldte developed markets 26,5 procent. Aktier i emerging markets udgør kun 2,8 procent. Derudover indgår fx ejendomme, infrastruktur og ejerandele af unoterede virksomheder også i investeringsporteføljen. Den form for diversificering er med til at mindske eksponeringen mod nogle af de markedsrisici eller effekter af begivenheder, som EIOPA mener kan resultere i systemiske problemer.

Konsekvenserne af systemisk risiko-regler vil være ekstra omkostninger, som i sidste ende går fra den enkelte opsparer pension. Samtidigt kan regler om systemisk risiko medføre såkaldte "brandudsalg" af opsparernes værdier, fordi der på kort sigt unødigt skal frigøres kapital. Når fx aktiekurserne falder i værdi – selv ved kortvarige fald - kan det udløse et behov for, at selskabet polstrer sig yderligere og derfor må sælge aktierne på et ugunstigt tidspunkt for pensionsopspareren. Konsekvensen er unødige tab, fordi aktierne bliver solgt til lavpris, når markedet er på vej ned. Sidst men ikke mindst vil sådanne regler også medføre yderligere krav om kapitalbinding.

⁵ Ref. EIOPA

⁶ Ref. EIOPA

Proportionalitet

Hvad foreslår Forsikring & Pension?

Forsikring & Pension støtter op om, at Solvens II er et principbaseret regelværk, hvor kravene til det enkelte selskab skal afspejle den risiko, pensions- eller forsikrings-selskabet udgør. Derfor hilser vi velkommen, at EU-kommissionen har bedt EIOPA forholde sig til proportionaliteten i Solvens II. EIOPA er kommet med en række forbedrende forslag, hvilket er positivt. Forsikring & Pension mener dog, at Solvens II fortsat pålægger små og mindre risikofyldte selskaber uforholdsmæssigt mange byrder og omkostninger.

Forsikring & Pension mener derfor, at følgende tilpasninger bør indarbejdes i forhold til EIOPA's forslag:

- Grænserne for gruppe 2 selskaber (selskaber der ikke er underlagt Solvens II, men national regulering) bør hæves, så den potentielle grænse på 25 mio. euro i præmieindtægter for skadesselskaber gøres til en fast grænse i alle europæiske lande
- Kriterie 2 i EIOPA's kriterier for lav-risiko selskaber ændres til, at skadesselskabers combined ratio⁷ opgøres inkl. finansielle indtægter eller, at selskabets combined ratio i mindst 2 år i en rullende 5-årig periode er under 100. Det nuværende forslag er, at combined ratio skal være under 100 i 2 på hinanden følgende år.
- Ift. kriterie 5 er der forslag om, at lav-risiko selskaber højst må tegne 30 pct. af den årlige brutto præmie inden for søfart, luftfart og transport eller kredit. Gensidige forsikrings-selskaber inden for søfart bør undtages for kriterie 5, da flere af de allermindste forsikrings-selskaber i Danmark er gensidige fiskeriforsikringer.

Det bør derudover være frivilligt for selskaber, små som store om de udarbejder SFCR rapporten på deres nationale sprog eller på engelsk.

⁷ Combined ratio er forholdet mellem på den ene side selskabets erstatningsudgifter og driftsomkostninger og på den anden side præmieindtægter. En combined ratio under 100 betyder derfor, at selskabets indtægter er større end dets udgifter på forsikringsdelen.

Hvad er udfordringen?

Solvens II er et rammeværk, der dækker langt den største del af den europæiske pensions- og forsikringsbranche fra de helt store internationale selskaber som Allianz og Aragon til lokale forsikrings-selskaber som Bornholms Brand og Vestjylland Forsikring. Kun meget små selskaber har hidtil været undtaget⁸. På trods af at Solvens II er tænkt som et risikobaseret system, er der altså en række krav, både kapitalmæssige, rapporteringsmæssige og i forhold til indretningen af selskabet, der gælder for alle selskaber, selv meget små.

I forhold til kapital mener Forsikring & Pension, at alle selskaber skal holde tilstrækkeligt med kapital for at sikre kunderne og tilliden til branchen generelt. Til gengæld er det ikke meningsfyldt at pålægge de samme organisatoriske og rapporteringsmæssige byrder på et lille lokalt selskab, som der er på et stort og internationalt orienteret selskab. Forskellene i risiko skal afspejles i kravene til governance og rapportering.

Mulige konsekvenser

EIOPA's forslag vedrørende proportionalitet er et skridt i den rigtige retning i at lette selskaber for unødige byrder og omkostninger. F&P foreslår dog forbedringer.

Men den eksisterende solvens II-regulering betyder fortsat mange omkostninger for mange danske selskaber. Her peger vi specielt på:

Børsnoterede selskaber er tvunget til at offentliggøre både en regulatorisk dansksproget SFCR-rapport og en engelsk til analytikere og investorer.

Små lokale selskaber har uforholdsvist store omkostninger til rapportering som følge af Solvens II, og har været nødt til at ansætte folk udelukkende med det formål

⁸ De såkaldte gruppe 2 selskaber har ifølge gældende regler en præmieindtægt på under 5 mio. euro.

Omkostninger som følge af ændringerne

Formål

2020-reviewet af solvens-II-reglerne er blevet betegnet af EIOPA som solvenskapitalmæssigt neutralt. En gennemgang af forslaget viser imidlertid, at reviewet medfører betydelige administrative udgifter for forsikrings- og pensionssekskaberne. Det er omkostninger, som i sidste ende skal betales helt eller delvist af kunderne. For det første kan forslaget medføre øgede priser for de danske forsikringskunder og pensionsopsparere for mellem 1,4 og 2,5 mia. kr. For det andet løber nye rapporterings- og IT-omkostninger (administrative byrder) for selskaberne op i 126 mio. kr. årligt. Derudover er der engangsomkostninger på mindst 156 mio. kr.

Forringet afkast

Insurance Europe har estimeret, at EIOPA's forslag medfører en kapitalbinding på 60 mia. euro⁹ for den europæiske forsikrings- og pensionssektor, hvilket vil betyde, at der forsvinder potentielle aktieinvesteringer på 170 mia. euro. Baseret på størrelsen af den danske forsikrings- og pensionssektor i forhold til den europæiske vurderer F&P, at den danske regning bliver på 8-10 mia. kroner i ekstra kapitalbinding, hvilket betyder 25-35 mia. kr. færre investeringer i fx aktier og vindmøller.

Omkostninger som følge af øget kapitalbinding

Den øgede kapitalbinding kan i nogle selskaber blive betalt af kunderne gennem øgede priser for forsikringer og pensionsopsparinger. Insurance Europes opgørelser viser, at typisk bliver 5-10 procent af et øget kapitalkrav finansieret ved øgede priser for kunderne. På europæisk plan drejer det sig om 7-13 mia. euro. Oversat til danske forhold er det i størrelsesordenen 1,4-2,5 mia. kroner.

Omkostninger som følge af øget administration¹⁰

EIOPA's forslag medfører derudover omkostninger til at udarbejde dokumentation for en række beredskaber og

ændrede rapporteringskrav. Det, der især kan blive omkostningstungt for selskaberne, er udgifter til udarbejdelse af og løbende vedligehold af beredskabsplaner for genopretning, likviditet og systemisk risiko.

EIOPA's forslag vurderes at komme til at koste danske selskaber 100 mio. kroner i tilpasninger i alt over tid. Dertil kommer 90 mio. årligt for dokumentationen af de nye planer samt en yderligere pris for de nye rapporteringskrav. I alt beløber det sig til mere end 156 mio. i engangsomkostninger og 126 mio. kroner i løbende omkostninger

Beløb i t.kr.	Engangsomkostninger	
	Medarbejder	Andet (inkl. IT)
Nye planer:		
Genopretningsplan	248	36.523
Likviditetsplan	184	26.562
Systemisk risiko plan	200	36.523
Samlede omkostninger	632	156.053
Revision af SFCR		
Ændret rapportering	Medarbejder og IT	
Udgift		56.445
Besparelse		0
Samlede omkostninger	919	126.170
Revision af SFCR		
Ændret rapportering	Medarbejder Andet (inkl. IT)	
Udgift		33.203
Besparelse		3.320
Samlede omkostninger	919	126.170

⁹ <https://www.insuranceeurope.eu/sites/default/files/attachments/Views%20on%20EIOPA%27s%20opinion%20on%20the%202020%20review.pdf>

¹⁰ Omkostningerne som følge af øget administration er baseret på EIOPA's impact assessment og en total dansk forsikrings- og pensionsformue på 3.300 mia. kroner.

2020-reviewet af Solvens II